

РЕШЕНИЕ

№ 6584

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6445** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на М. Т. В. от [населено място], срещу Решение № 1499/28.04.2022 година, постановено по НАХД № 13544/2021 година по описа на Районен съд - София, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-013572/02.07.2021 година на Началника на група в отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на Министерството на вътрешните работи.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че въззивният съд е постановил решението при неизяснена фактическа обстановка. Твърди, че съдът не е допуснал поставени към свидетелите въпроси, както и че е оставил без уважение искането за попълване на доказателствения материал със запис от камерата на специализираните автомобили, в резултат на което не е изяснено кой е подал сигнала за спиране на автомобила, респ. дали това лице има качеството на контролен орган. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да отмени наказателното постановление. В условията на евентуалност моли съда да отмени решението и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на М. Д. В. от [населено място], срещу Наказателно постановление № 21-4332-013572/02.07.2021 година на Началника на група в отдел „Пътна полиция – Столична дирекция на министерство на вътрешните работи, с което са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата затова, че на 13.06.2021 година, в 17,10 часа, в [населено място], област С., ул. Съединение“ не е спрял на подаден светлинен и звуков сигнал от полицейски автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и сигнал с ръка от контролен орган.

С Решение № 1499/28.04.2022 година състав на Районен съд - София е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 13.06.2021 година В. е управлявал лек автомобил с регистрационен [рег.номер на МПС] в [населено място], област С.. Приел е, че от полицейски автомобил с регистрационен [рег.номер на МПС] е подаден звуков и светлинен сигнал за преустановяване на движението му. Приел е, че е подаден и сигнал с ръка от контролен орган. Приел е, че В. не е преустановил движението. Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че В. е осъществил състава на нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата. Приел е, че наложените административни наказания постигат целите на генералната и специалната превенция.

Въззивният съд правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Обжалваният правораздавателен акт е издаден от компетентен орган, видно от Заповед № 8121з-515/14.05.2018 година, с която Министърът на вътрешните работи на Република България е делегирал правомощията си по чл. 189, ал. 12 от Закона за движението по пътищата и в сроковете по чл. 34 ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат реквизитите по чл.чл. 42 и 57 от ЗАНН. Нарушението е описано със съставомерните си признаци, поради което нарушителят е разбрал за какво деяние е наказан.

Разпоредбата на чл. 103 от Закона за движението по пътищата задължава водачите на моторни превозни средства да спрат плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнят неговите указания. Видовете сигнали за спиране от контролните органи изчерпателно са изброени в разпоредбата на чл. 207 от Правилника за прилагане за Закона за движението по пътищата - със стоп-палка, с описваща полукръг червена светлина през нощта, само с ръка от униформен полицай и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет чрез постоянно светещ или мигащ надпис „ПОЛИЦИЯ - С.!“.

За да е осъществен състава на нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 4, вр. чл. 103 от Закона за движението по пътищата е необходимо водачът на моторно превозно средство да не спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място, след като е възприел сигнал/и за спиране. В тежест на административнонаказващия орган е да установи подаването на сигнал/и от посочените в чл. 207 Правилника за прилагане за Закона за движението по пътищата.

В конкретния случай в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е описано подаването на два сигнала – с ръка от униформен полицаи и от полицейски автомобил, като доказването на един от тях е достатъчно за ангажиране на отговорността на нарушителя.

В проведеното на 14.12.2021 година открито съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане за събиране на гласни доказателства чрез разпита на служителя, подал сигнала за спиране, както и на очевидците – Р. Д. и Й. А.. Направено е и искане за представяне на доказателства, че подателят на сигнала е оправомощено да извършва контролна дейност лице. Въззивният съд е оставил без уважение направените искания. За да постанови този резултат съдът е приел, че свидетелят не е индивидуализиран, както и че за изясняване на спора не е необходимо изясняване самоличността на подалия сигнала контролен орган. Съдът е приел, че искането за представяне на доказателства за компетентността на органа, подал сигнала, не е относимо. До разпит е допусната Й. А. с мотив, че е свидетел по съставяне на акта. Искането за разпит на В. В. Д. е оставено без уважение с мотив, че се цели установяване на идентични факти. В проведеното на 31.03.2021 година съдебно заседание е разпитана св. Й. Д. А., която е посочила, че не си спомня случая. Жалбоподателят е направил искане за установяване дали в полицейския автомобил е имало записващо устройство, респ. за представяне на записа, както и за разпит на Р. В. Д.. Въззивният съд е оставил без уважение направените искания, първото, като неконкретизирано, а второто, като излишно, поради изясняване на всички относими факти.

В резултат на неактивното процесуално поведение на въззивния съд не е установено по безспорен и категоричен начин кое е лицето, подало сигнал с ръка и дали същото има качеството на контролен орган. Не е установено, също така, как е подаден сигнала от полицейския автомобил.

Разкриването на обективната истина е основен принцип на административнонаказателния процес и съдът е длъжен да положи всички процесуални способности за установяване на относимите факти, арг. чл. 13, вр. чл. 107, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс. Неизпълнението на това задължение представлява съществено процесуално нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

Отделно от това въззивният съд не е изложил мотиви дали подаденият/ите сигнал/и са в съответствие с чл. 207 от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата, което също следва да се квалифицира като съществено процесуално нарушение.

Предвид горното съдът намира, че обжалваното решение следва да се отмени, като постановено при неизяснена фактическа обстановка и липса на мотиви, процесуални нарушения по чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

Делото следва да се върне за ново разглеждане на друг състав на същия съд. При ново

разглеждане съдът следва да положи необходимата процесуална активност за изясняване кое е лицето, подало сигнал с ръка, униформено ли е било, респ. начина на подаване на сигнал от полицейския автомобил. Фактите следва да бъдат установени като от Началника на VIII Районно управление – С. се изиска справка, от която да е видно кои полицейски служители са били автопатрул на 13.06.2021 година, 17 часа, в [населено място], област С. със служебен автомобил с регистрационен [рег.номер на МПС] по чл. 14, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи, както и чрез служебно допускане до разпит на Р. В. Д. – автор на докладна записка от 13.06.2021 година и свидетел по съставянето на акта. Въззивният съд следва да прояви процесуална активност при разпита на свидетеля, като включително му предяви докладната записка от 13.06.2021 година. След изясняване на относимите факти въззивният съд е длъжен да изложи мотиви дали подадения/ите сигнал/и е/са в съответствие с изискванията на чл. 207 от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1499/28.04.2022 година, постановено по НАХД № 13544/2021 година по описа на Районен съд – София и ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд ново разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.